

TODOS LOS FUEGOS EL FUEGO

'Alles doet de vlammen ontsteken', de titel van een kort verhaal uit de pen van schrijver Julio Cortázar én de titel van een werk van de Oekraïense componist Maxim Shalygin die dit verhaal als inspiratiebron heeft gekozen. Instrumentatie is een dubbel saxofoonkwartet en TRPTK tekende voor de opname en productie... better wax your ears!

Julio Cortázar moest even opgezocht worden en blijkt tot mijn grote verrassing vaak samen met de Russische schrijver Michail Boelgakov genoemd te worden. Die laatste is weer één van mijn favoriete schrijvers. Een snelle cross read van het werk van Cortázar laat de verwantschap zien. Beide meester in de trapezedans tussen de naakte

werkelijkheid en gemaakte werkelijkheid waarbij het vaak niet duidelijk is in welke werkelijkheid je jezelf begeeft, of de twee juist weer ellendig subtiel met elkaar verweven zijn zodat een verlangen naar een eeuwige verstilling het enige is dat uitweg lijkt te bieden. Dit alles natuurlijk in de comfortabele veiligheid van je favoriete leesstoel. De filosofische

rek- en strekoefeningen die deze stijfgevoerde brengen laten natuurlijk een geweldig spanningsveld zien en daar, precies in het midden treffen we Maxim Shalygin aan.

De in 1985 geboren Shalygin begon reeds op 16-jarige leeftijd met componeren en studeerde aan de conservatoria van St. Petersburg, Kiev en Den Haag. Shalygin beschouwt het componeren als een spiritueel proces van schepping, inclusief falen en lijden om uiteindelijk in staat van geluk en zegening an sich te komen. Eenieder die iets gecreëerd heeft, bij wijze van spreken een flink gat in de tuin tot iets complex dat altijd buiten bereik leek te liggen, kent dat gevoel van trots en bijna betekenisloze tevredenheid waar Shalygin op doelt.

In zijn bio schrijft hij het volgende: "Geshockeerd zijn van muziek gaat over pijn die in schoonheid verandert en onder je huid kruipt. Het beneemt je adem, alles om je heen komt tot stilstand. Ik wil van binnenuit door geluid bekrast worden en zo het zweven en de onzichtbare schoonheid ervaren". Dit klinkt allemaal heel hoogdravend, maar... in ons zijn van audioliefhebbers... eigenlijk heel herkenbaar. De ervaring die Shalygin beschrijft komt mij akelig bekend voor. Dat was bij het gedachteloos opzetten van een stuk van Iannis Xenakis: 'Akrata' een stuk voor blazers uitgevoerd door het Festival Chamber Ensemble onder leiding van Richard Dufallo. (LP Columbia Masterworks MS 7281) Na de eerste 5 tonen moest ik de kamer uitvluchten en stond vervolgens 10 minuten rondjes te draaien op gang, bijna zwetend geen raad met mijzelf aan te weten. Soms wordt je overrompeld door een ongekende intensiteit in muziek die op zo'n moment met akelige precisie bepaalde knoppen weet in te drukken. Toen ik de eerste tonen van Todos los Fuegos hoorde bekwam mij dat gevoel weer. Vervreemding om vervolgens op pulstonen van de 8 saxofoons met een nieuwe glasheldere realiteit geconfronteerd te worden.

De compositie is opgedeeld in 8 'hoofdstukken' als duidelijke verwijzing naar het boek van Cortázar dat uit 8 hoofdstukken bestaat. Alle stukken kennen een eigen structuur, maar de één met een meer herkenbaar 'zijn' dan de andere die meer abstract en misschien wel ongemakkelijker is. Gaandeweg het complete werk komt de twijfel: is die ontspanning wel werkelijkheid of is dit juist een grote leugen om de abstracte werkelijkheid verdraagbaar te krijgen? Dit alles natuurlijk vanuit de comfortabele veiligheid van je favoriete luisterplek.

De instrumentatie van 8 saxofoons is bijzonder en leent zich perfect voor dit werk. Het meermaals bekroonde Keuris Kwartet en het eveneens meermaals bekroonde Amstel Kwartet tonen hier een bijzonder grote klasse in

spel, precisie en concentratie; dergelijk werk is zeer delicaat zodat geen ruimte bestaat voor het minste foutje, waardoor een uitvoering zomaar in een ellendige lijdensweg kan veranderen. Ik heb dat een aantal maal live moeten meemaken.

De opname en productie zijn eveneens op zeer hoog niveau en ik ken eigenlijk maar weinig opnamen in dit genre die zoveel aandacht hebben mogen krijgen om tot een dergelijk eindresultaat te komen. Een groot commercieel succes zal er voor deze productie niet inzitten, daar zal het werk iets te specialistisch zijn. Dan nog kun je de opname zonder meer beschouwen als een 'tour de force' en daarmee referentie van de opname van een saxofoonensemble. Hearing is believing (en een heel, heel goede test voor je set).

Meer informatie op de website van het label
www.trptk.com